

Saules meitu cilts: Atgriešanās savā viducī

Mēs esam Saules meitas, sievas, vecenes. Mēs aužam pelēkiem mākoņiem zelta maliņas. Mēs esam par mirdzošām acīm, dzirkstošiem smiekliem un plandošu brunču malu. Dzīvas savā ikdienā, savos ritmos un savā miesā.

Šis ir aicinājums Tev, kura vēlas:

- **Atmodināt kaisli dzīvot:** Nevis skriet un paspēt, bet degt un baudīt.
- **Sajust savu ritmu:** Savienot savu sievietes jaudu ar dabas cikliem – lai dzīvības sulas rit.
- **Iekurt savu guni:** Atrast savu kodolu, kurā mājā liesma un spēks, lai sildītu, nevis dedzinātu.

Vīsim savus neredzamos zelta vainagus – tos, kas ir tikums un brīvība no kauna vai bailēm. Mēs mazgāsimies tīras no veco ieradumu sārņiem, rotāsimies, smiesimies un runāsim par to, par ko ierasti klusē.

Tīsim pašas savu laimi zelta kamolā. Katrs solis pļavā un katra saruna aplī būs brīdis, lai Tu drosmīgi atgrieztos pie sevis – veselās, pilnīgas un starojošas.

Līdzī ņemšanai: Sava ūdens krūze, nazītis, mīksta sedziņa atpūtai un mūzikas instrumenti, ja tava sirds vēlas skanēt. Velc mugurā ērtus, plandošus brunčus, apjoz jostu un ļauj uzplaukt dzeltenajiem, zelta vai sarkanajiem toņiem.

Nāc, lai Tava Saule uzlec vainagā un miesa sāk gaviļēt.

Ieskauju,

Cilts sieva Redžina Laura

